

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 października 1994 r. **Nr 108**

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

516 — z dnia 19 sierpnia 1994 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu oraz o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin 1945

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

517 — z dnia 4 października 1994 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów celnych na przywóz niektórych towarów na potrzeby lotnictwa cywilnego 1946

516

USTAWA

z dnia 19 sierpnia 1994 r.

o zmianie ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu oraz o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 78, poz. 394 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Na wniosek organizatora robót publicznych wynagrodzenie bezrobotnego, skierowanego przez rejonowy urząd pracy i zatrudnionego przy tych robotach, pokrywane jest z Funduszu Pracy w wysokości nie przekraczającej 75% przeciętnego wynagrodzenia na każdego skierowanego i zatrudnionego oraz składki na ubezpieczenie społeczne od tego wynagrodzenia.
2. Na wniosek organizatora robót publicznych kierownik rejonowego urzędu pracy może przyznawać zaliczki ze środków Funduszu Pracy na poczet wypłat wynagrodzeń oraz na składki na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w ust. 1.
3. Na wniosek organizatora robót publicznych kierownik wojewódzkiego urzędu pracy, po uzyskaniu opinii rejonowej rady zatrudnienia, może wyrazić zgodę na refundowanie do 50% rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych, nie więcej

jednak niż 25% kwoty finansowanych z Funduszu Pracy wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne skierowanych bezrobotnych.

4. Przepisy ust. 2 i 3 mają zastosowanie do rejonów administracyjnych (gmin) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, o których mowa w art. 30 ust. 3.
5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia może określić, w drodze rozporządzenia, rejony administracyjne (gminy) inne niż wymienione w art. 30 ust. 3, w których mają zastosowanie przepisy ust. 2.
6. Przepis art. 17 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa, w drodze rozporządzenia, zasady organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz zasady przyznawania zaliczek i finansowania rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych, o których mowa w art. 18 ust. 2 i 3.”;

- 3) w art. 21 w ust. 3 oraz w ust. 5 w pkt 1 po wyrazach „w stosunku służbowym” dodaje się wyrazy „albo podlegali ubezpieczeniu społecznemu z tytułu innej pozarolniczej działalności”;
- 4) w art. 23 skreśla się ust. 2a;
- 5) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:
 „Art. 23a. 1. Bezrobotnemu, któremu przyznano prawo do emerytury lub renty za okres, za który otrzymał zasiłek lub zasiłek szkoleniowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie pomniejszone o kwotę odpowiadającą wysokości wypłaconych temu bezrobotnemu za ten okres zasiłków i przekazuje tę kwotę na konto Funduszu Pracy właściwego rejonowego urzędu pracy.
 2. Kwota pomniejszenia, o której mowa w ust. 1, za okres pobierania zasiłku nie może być wyższa niż przyznana za ten okres emerytura lub renta.”;
- 6) w art. 24 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób opłacania składki na ubezpieczenie społeczne za okresy niepobierania zasiłku, o których mowa w ust. 3.”;
- 7) art. 27 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 27. Rejonowy urząd pracy może przez okres 12 miesięcy zwracać zakładowi pracy, który zatrudnił skierowanego absolwenta, część poniesionych kosztów na wypłacane wynagrodzenia, nagrody i zasiłki z ubezpieczenia społecznego oraz opłacone składki na ubezpieczenie społeczne, w wysokości uzgodnionej, nie przekraczającej jednak kwoty 36% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca oraz składki na ubezpieczenie społeczne od tej kwoty.”;
- 8) w art. 31 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 „1a. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa, w drodze rozporządzenia, klasyfikację zawodów i spec-
 jalności dla potrzeb rynku pracy oraz zakres jej stosowania.”;
- 9) w art. 56 w ust. 1:
 a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 „4) części kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne bezrobotnych skierowanych do prac interwencyjnych i robót publicznych oraz kosztów organizacji robót publicznych, o których mowa w art. 18 ust. 3,”
 b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
 „5a) składek na ubezpieczenie społeczne za okresy niepobierania zasiłku, o których mowa w art. 24 ust. 3,”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 64, poz. 321 oraz z 1994 r. Nr 74, poz. 339) w art. 107 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 „2a) zasiłki wypłacone z Funduszu Pracy za okres, za który bezrobotnemu przyznano prawo do emerytury lub renty,”.
- Art. 3.** 1. Bezrobotnemu, który z mocy art. 61 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, utracił prawo do zasiłku, przyznane na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446, z 1990 r. Nr 9, poz. 57 i Nr 56, poz. 323 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 46, poz. 201), przywraca się od dnia 1 stycznia 1995 r. prawo do zasiłku uzupełniającego przez okres do 9 miesięcy.
 2. Przywrócenie prawa do zasiłku na okres uzupełniający, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek bezrobotnego.
- Art. 4.** Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

517

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1994 r.

w sprawie ustanowienia kontyngentów celnych na przywóz niektórych towarów na potrzeby lotnictwa cywilnego.

Na podstawie art. 9 pkt 2 oraz art. 4 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do dnia 31 grudnia 1994 r. ustanawia się kontyngenty wartościowe w wysokości 41,91 mln ECU na przywóz towarów wymienionych w załączniku do rozporządzenia, dla których ustanawia się preferencyjne zerowe stawki celne.

§ 2. W zakresie uregulowanym w § 1 nie stosuje się stawek celnych określonych w taryfie celnej stanowiącej

załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1993 r. w sprawie ceł na towary przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 128, poz. 591 oraz z 1994 r. Nr 25, poz. 85, Nr 75, poz. 340, Nr 77, poz. 352, Nr 88, poz. 413 i Nr 94, poz. 449 i 451).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*